pag 476. Sis tulles Külä tanomin üts wana üli pigxä habendega jandige pageja tütrikule wasto, ja

pag. 484 Haske tu ärä wanamutu mees oma naise jä tüs; wega sijä tulla; aij weij! keew kaisj, keew kul; la tosj! – tõse jälle täüsä lepping! täüta luba; mine! – jälle kuum tosj, wõt meie tosja mant! Seda weisi täniti kõik ni kawwa kui tooärä aetu kakwa mees oma naise ja tütrega tagasi toodi herrä estte; sis jälwä waisi ja raku. Herr üttel: kuule sina mino ori, mina lasi sinna täämbätsest päiwäst pruij kõige oma naise ja tütrega! no wõide minnä. – ei, wei, kuum tosj! keew kulla kaisj! tulle tagasi no olete pruij mees üttel herr; mina anna sinole üte suure platsi maad kängituse ja lase sinole sinna maja ehitada, ja oma kõik elo kraami; ja lase ka sino tütre kosilase prüis et ta sinnä wõi minnä ja sääl saja poitto ja üttes elämä nakkata. no wõide ärä minnä. –

Seda pidi kõik Sossi herr tegema mes tieä pigxa kütse mehe een olli lubanu; muido kui ta midägi es taha nüi tetta; sis kulla katkise keew kaisj es jättä teda temä jelfsi meestega ime kosjegi raku kui ta kõigile ni olli ärä temü, kui suure habõna mees ol soownu! – Kõige ime saije tu kakwä talomees suure platsi prüi peremeke; ja tieä illosj tüttar sai saije uma armsa kosilasega paari ühendetus ja elli kawwa õnnelikku ello! –

Peräst saijewa kõik sääl suuren Sossi herrä walla rahwas paremba elo körra sis saetüs; ja muurilma rahwas täist waka seen pamiwa seda ümmes, et sääl kos kõige kuppemb herrä olli ime elänü ja no olesj sääl rahwas jo wõikese paremba sis mui sal! – A, mis weel kõige imelikumb ol et üts kõrd tulli tu herr sinnä prüi peremeke pole pidole, ja nakkas sääl awaliskult umma ello feletama; kuis tea ol üts kord ütte üli pigxi kiuste, ja habõndega jandi rändsi jadanu; kes seda ol oma kulla ja kalli kuiwetsa põrgahi petnü, ja kulla katkise keema pannu! –

Seda raänd ta prüi mees, ja kõik põdo rahwas köiskji pale, seda ol waja et sino sugutsit ümbre kiidetas, muido maarja maa rahwo elo ei panne. – ots.

Tarn Kuninga tüttar! pag. 485.

Olli üten mereweere lünan Kuningal üts üli, tarn tüttar, kellele kosilaisi wäega palju käwe, a tea es taha üte legi minnä, – wastut neile kes teda kosjan käwe; mino õige kosilane ei ole weel jeoni aoni tulnu! – Sü läts mõni aig möda, kui jo wana Kuninkas nakkas omma tüttare esi sunma mehele minemä; – no õige wõtja ei ole weel tulnu; ja kui ta peäsi tulema, kas sina sis lasede mull soolo minnä kelle ma taha? Ja Kuningas and luba tälle, kellele naises minnä kelle ta esi tahap. –

Mõne aa peräst tulli üts õige waene ja alatuft jaosk noor mees Kuninga ette, ja küsse, tema tahta tüttare hendale naises wõtta? – Kuningas pand seda kül ümmes ja lasi oma tütre henda ette kutsu, ja küsse, kas ta tahade seole mehele naises minnä? – ja ta lubgsi selle mehele hää meelega naises minnä. – Kuningas saije selle päle üli wihatses, ja käsk sel mehel ärä minnä, ja ähwärd weel pälegi seda trahwi laske kui ta wal sulges nisugutse juttuga Kuninga ette tulla! Kuninga tarn tüttar naksi õsta pallõna, et ses olligo mino õige kosilane, anna tälle luba mõna henele naises wõtta! – Kuningas mõttel perrä ja lasi selle alatu mehe tagasi kutsu, ja and neile luba paari lüwwä, a selle tostusega, et ei pea Kuninga käsk ei kunagi üttegi appi tahtma, muud kui umma sonna lubbama teie elämä minnä kui tahate. –

Peräst wäikeist saja pitto läts Kuninga wäümees Nestor, uma targa naisega Kuninga sama elämä; sääl nakkas Hella; ütte üliilaad tenni tegema, kui ta olli tegesi walmis temü sisüttel: oma mehele, sina wõtta seotekk wee turgu ja küsü 1 sada rupla, ja müü selle est ärä! – Nestor läts teuni müümä; turun küsse üts wana mees kuule Nestor, kas sul tekk müwä om? ja mis hinda sa teä est nõuwate? sada rubla olli wastus, wõtta üts wana sõna tum om kallimb kui sada rup. ütel wana mees, – Nestor mõttel ja küsse mis om sis sino wana sõna? – wana kene ütel: kui sa surma näede, sis ärä sa pelägu! kui sa tahade seo wana sõna ees anda sis ma osta, a raha ma sullõ ei maksa; Kaup olli walmis, Nestor wõtt wana sõna ja and tagasi wanakesele ta läts temäst omma teed, ja Nestor läts kodo uma naise poole. ses küsse kos om raha sada rup? – Ta üttel, ma wõtti üte wana sõna. – Hella küsse, mis om sis seo wana sõna? ja kes olli tu ostja? üts wana mehegene olli ostja, ja tea wana sõna olli nüi; kui surma näede, sis ärä pelägu! –